

нова-та смирътъ той се върнж, и го постѣви хънадъ се беси царь десеть-тѣ Израилскы племенѧ, който се вѣхъ ѿтрѣгнжли ѿ Ровоама. И тѣй Соломонова сынъ, Ровоамъ, царѹша въ Іерусалимъ само наадъ двѣ-тѣ досталы подъ него властъ племенѧ — наадъ Іудино-тои наадъベンїаминово-то племе; а Іеровоамъ, Соломонова слуга, царѹша наадъ десеть-тѣ племенѧ въ ѿновеною ѿ него градъ Гікимъ, който по-напрѣдъ вѣ разваленъ. Двѣ-тѣ достанжли при Соломонова сынъ племенѧ наричахъ се Іудово царство, а ѿ трѣгнжты-тѣ къмъ Соломонова слуга десеть племенѧ наричахъ се Израилево царство.

Сички-тѣ Израилевы племенѧ макаръ и да вѣхъ раздѣлены на две царства, но Богослѣженіе-то имъ вѣ едно; сички-тѣ сложахъ Едномъ Богъ, който е напрѣвилъ небѣ-то и земѣ-тѣ; не маю дрѹгъ църкви ѿсвѣнъ създаденж-тѣ ѿ Соломона въ Іерусалимъ, нито пажъ дрѹгы свещенницы ѿсвѣнъ ѿ Бога постѣбены-тѣ. За тѣй сѣкж годинъ ѿ Израилско-то царство много народа ходаше въ Іерусалимъ на поклоненіе, и приносахъ жъртвы Господу Богу своему. Тѣй като глѣдаше Израилскію царь Іеровоамъ, мысляше и казваше въ себеси тѣй: » Този народа лко ходи се тѣй